

Рецензия

за доктората на тема: “Доказване, доказателства и доказателствени средства по Административнопроцесуалния кодекс и Данъчно-осигурителния процесуален кодекс”

на задочния докторант адв. Недялко Георгиев Петров

за придобиване на ОНС „доктор“, област на висше образование:

3.Социални, стопански и правни науки,

Професионално направление: 3.6. Право,

Докторска програма: Административно право и административен процес към катедра „Публичноправни науки“ към ПУ“Паисий Хилендарски“, гр.Пловдив

с научен ръководител проф.Иван Стоянов

Със Заповед №Р33-3784 от 15.07.2019г. на Ректора на ПУ е определен състав на жури за защитата на докторската работа на г-н Недялко Георгиев Петров. В състава на журито като външен член съм определен аз и ми е възложено да представя рецензия. Винаги с удоволствие приемам поканите от ПУ, защото там като правило се защитават добри докторски работи и ми е приятно да работя с колегите от ЮФ на ПУ и от БАН. Благодаря за тази

покана. Настоящата защита е още едно потвърждение на тази моя позиция.

Г-н Недялко Петров завършва право в ПУ през 2010г. От 2011г. работи като адвокат към Адвокатска колегия – гр.Пловдив. От 2014 г. е задочен докторант в докторска програма: „Административно право и административен процес“ към катедра „Публичноправни науки“ – ПУ, ЮФ.

Биографията показва желание за съчетаване на теорията и практиката в областта на административното право и административния процес. Спазени са всички правила, които се съдържат в нормативните актове и така се стига до назначаване на жури и публична защита на докторската работа на г-н Петров.

Представените документи отговарят на изискванията. В следващите редове ще представя под формата на рецензия моето виждане за представената докторска работа. Тя е в обхват от около 200 стр., разпределени в четири глави заедно със съдържание, увод, заключение и библиография.

Тук могат да се отправят няколко критики. На първо място в главите има три вида параграфи – основен, с едно точкуване и с две точкувания. Параграфите са твърде кратки. Така от една страна не може да се представи завършена теза, а от друга - трите вида параграфи създават съществени трудности при четенето и възприемането. Добре би било при издаване на работата да се промени тази номерация. Не е добре да има параграфи по 1-2 стр.

Уводът, макар и кратък, отговаря на традиционните изисквания и запознава читателя с целите на работата. Още тук се вижда правилно поставената цел за изясняване на ролята на доказването в двата кодекса и неговата значимост за

законосъобразното протичане на административния и данъчния процес.

Правилно и логически обосновано докторантът започва с изясняване на понятието за доказването в двата процеса и по-специално в административното производство. Също така трябва да се отдаде дължимото на изясняването на принципите на административния процес и тяхната връзка с доказването. Тук трябва да обърне внимание на докторанта, че е добре да се изяснят не само тези три принципа – истинност, служебно начало и равенство. Не само те, а всички останали имат отношение към процеса на доказване в производствата и фазите на административния процес.

Добре би било статията на д-р Светла Янкулова да бъде посочена и тук под линия, а не само в края на доктората. Също така добре би било да се посочат и други произведения, като например работата на проф.Мария Славова и проф.Д. Хрусанов.¹ Те имат своето място в тази материя. С обсъждането на принципите в работата е поставено добро начало, което заслужава положителна оценка, но то трябва да бъде доразвито. Истинността идва в нашата теория като обективната истина – добре е да се погледнат произведенията на Петко Стайнов и Иван Дерменджиев.

Въпросът за доказателствената тежест е важен и е добре, че е намерил място в работата. Това е сериозен въпрос. Но тук трябва да се изясни по-подробно защо и кога се налага разместване на доказателствената тежест. При това разместване е възможно да се засегнат редица права и интереси, може да се

¹ Славова, М., Принципи на административното право, С., Сиби, 2002; Хрусанов, Д., Основни ли са основните принципи на Административнопроцесуалния кодекс. – Административно правосъдие, 2008, №2

стигне до ограничения на права. Още повече, че има редица закони с такъв институт, които имат административен характер.

Логически правилно следва разглеждането на въпроса за събирането на доказателствата. Тук трябва да се представи ясно връзката между отделните действия в процеса на доказване и развитието на производството. Не може да се говори за участници, страни и субекти и да не се споменат произведенията на проф. Хрусанов.² Неправилно е да се променя значението и тежестта на различните въпроси, които са поставени в работата – на „Участници, страни и субекти“ е посветена 1 страница, а на уведомяването за започване на производството – 4.

Положително оценявам изразяването на собствено мнение – стр.24. Това е добро постижение на автора. Добро впечатление прави анализът – стр.36, §4.4. Може би е добре да се разменят местата на §4.4. и §5. Самият §5 трябва да се разшири – представеният анализ е верен, логичен, но може да бъде разширен. Личното мнение трябва да е по-аргументирано.

Добро впечатление прави анализът на разликата между представяне на доказателства и доказателствена тежест. Това е приносен момент, следва да се разшири и да се свърже с принципа на истинността.

Положително се отнасям към изясняването на връзката между доказателствената тежест и лицата, които са облагодияствани от административните актове.

По-подробно трябва да се развие тезата за доказателствената тежест при отказ да се издаде

² Хрусанов, Д., Участници, субекти и страни на административния процес. Социалистическо право, 1977, №4

административен акт. Това е интересен въпрос за теорията и практиката и подлежи на сериозен анализ.

Сериозна слабост е това, че задължението указване не се свързва и не се анализира от гледна точка на принципа на служебното начало.

Положително се отнасям към анализа за признаване на стойността на доказателствата, които са събрани в административното производство в съдебното.

Не мога да приема безкритично, че на доказването в касационното производство е отделена по-малко от 1 страница. Тук има специфика, която произтича от характера на това производство.

Положително отношение заслужава анализът на споразумението. Трябва по-активно и по-аргументирано да се обясни защо не е възможно споразумение освен по доказателствата. Това е приносен момент, има практическо значение.

Не бива да са прекалява с изброяването на правомощия на данъчната администрация – стр.117-127. Това създава усещането за технически пълнеж на страници.

Положително се отнасям към анализа на действията по обезпечаване на доказателствата. Препоръчвам на автора да представи и своите изводи за уредбата и възможностите за нейното усъвършенстване.

Представените статии са задължителни, за да се допусне докторантът до защита. Те отразяват желанието на автора да работи в областта на правната теория, да изразява своята научна гледна точка за различни правни въпроси. Статиите, които са

представени от автора имат качеството на научна продукция по смисъла на нормативните актове.

Могат да се отправят и някои общи забележки. На първо място не приемам използването на някои архаични правни термини – „досежно“- стр.9; „по-горе посочени“ –стр.163; „преждепосочената мисъл“-стр.86. Това е лексика, която намирам за недопустима в теоретично съчинение по право. Освен това на някои места срещнах думи, които не са част от общоупотребимия български език – „едносъщно“- стр.17. В работата има доста текст под линия – това утежнява работата, затруднява четенето и създава усещане за пълнеж. В представените документи и в автореферата не присъства обособено синтезиране на приносите, което е практика.

Независимо от посочените слабости считам, че представения докторски труд има достойнства, които дават възможност той да бъде защитен успешно. Подборът на темата, анализите на различни правни институти и правни явления, които са свързани с доказването в двата кодекса и положеният труд от докторанта ми дават основание да изразя положително отношение към работата. Ще гласувам положително.

17.09.2019г.,

гр.София

проф.Цветан Сивков